

Vas István

BÚCSÚSZÓ

Nem engedted be magadhoz,
Habár óhajt vala téged,
Csakhogy tudtad, nem olyat hoz,
Mire még lehessen igényed.

Mert minek ott a fölösleg,
Ahol úgyszincs semmire szükség?
Ne tekints rá vissza! Követhet,
Mikor elnyeri ő is a vesztét,

S indul vaksin te nyomodba,
Hogy kételkedve odataláljon,
Ahol őt is tán befogadja
Egy iskola, túl a határon.

Takács Zsuzsa

ÖT VERS

Átváltozás

Hirtelen fölébreds az éjjel közepén,
fejed mellett a hófehér lepedőn
megdermedt, fekete bogarat látsz,

figyel rád. Lesöpröd a párnával, és keresni
kezded a padlón, *szarvasbogár volt,*
reméled; közben a villanyfényre benyit,

akit szeretsz. *Baj van?* kérdezi.
Csak onnan tudod, hogy képzelődtél,
hogy nem borzadsz annyira, mint tennéd,

ha nem álmodtad volna. *Nem, semmi,* válaszolsz.
Igen, tudod, hogy baj van. Aki nemrég még
párnádon feküdt, most az figyel feketén, mereven.